Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1893. Wydano i rozesłano dnia 25. Sierpnia 1893. **Część XII.**

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Lipca 1893, L. 36.360, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Białej na dalszy pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy §. 87. ust. z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24 Dz. u. kr. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Białej na dalszy pobór opłaty gminnej od czynszów najmu po 4 ct. w. a. od każdego urzędownie sprawdzonego złotego wal. austr. czynszu najmu, na dalszych sześć lat, począwszy od 1. Stycznia 1893. Powyższa jednak opłata gminna może być pobieraną tylko pod warunkami, poszczególnionemi w ustawie z dnia 2. Marca 1887, Nr. 27 Dz. ust. kraj.

Lwów dnia 14. Lipca 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 36.

U s t a w a

z dnia 10. Lipca 1893, o udzieleniu gminie miasta Brodów prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brodów prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami

Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;
b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;
c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;
d) przy drodze do Małych folwarków, obok skarbowego chmielnika;
e) na Iurydyce w miejscu dawnego wału miejskiego;
f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;
g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) centów;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z d. 7. Lipca 1885, Dz. u. kr. Nr. 39 część XV i wykonawczego regulaminu drogowego z d. 24. Września 1886, Dz. u. i r. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wyko-

nuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z 7. Lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stósownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina m. Brodów pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. Lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. Września 1886 r. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, niemniej też funduszów w myśl postanowienia §. 28. ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brody pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Zell am See, dnia 10. Lipca 1893.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Sierpnia 1893, L. 61.255, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych niżej poszczególnionych krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych.

Wysokie c. k, Ministerstwo Skarbu przyznało reskryptem z 11. Lipca 1893, l. 23.147, w myśl §. 11 ustawy z 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, uwolnienie od stempli i należytości prawnych następującym krajowym przedsiębiorstwom melioracyjnym, otrzymującym zasiłki z państwowego funduszu melioracyjnego, a to:

1. Zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Stryja w powiecie Turczańskim (ustawa z 4. Sierpnia 1892 Dz. u. kr. Nr. 67);

2. Zabudowanie potoków górskich w dorzecu Skawy (ustawa z 4. Sierpnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 68);

3. Regulacya rzeki Biały z dopływami i uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Dunajca (ustawa z 1. Września 1892, Dz. u. kr. Nr. 72);

4. Uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami (ustawa z 19. Października 1892, Dz. u. kr. Nr. 77);

5. Zabudowanie potoku Michałów w gminie Maniowa (ustawa z 12. Kwietnia 1893, Dz. u. kr. Nr. 22);

6. Zabudowanie potoku Niszkówka (ustawa z 12. Kwietnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 23); wreszcie na

7. Osuszenie bagien w powiecie Łańcuckim i Jarosławskim (ustawa z 26. Kwietnia 1893, Dz. u. kr. Nr. 28).

Lidl w. r.

Nr. 38.

U s t a w a

z dnia 18. Lipca 1893, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o czasowem uwolnieniu od dodatku do podatku dla funduszu krajowego, tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budowli, w król. stoł mieście Lwowie, które będą nowo wybudowane, w miejsce 181 domów, wykazanych osobną przez Magistrat miasta Lwowa sporządzoną konsygnacyą, jako przeznaczonych na zburzenie w celu regulacyi miasta dla poprawy stosunków zdrowotnych w niektórych częściach tegoż.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Budowle, które w celu poprawy stosunków zdrowotnych król. stoł. miasta Lwowa, będą nowo zbudowane w miejsce 181 domów, wykazanych osobną przez Magistrat miasta Lwowa sporządzoną konsygnacyą, jako na zburzenie przeznaczone, wolne będą od dodatku do podatku dla fuduszu krajowego, tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych, na taki przeciąg czasu, na jaki budowle te ustawą państwową z dnia 5. Kwietnia 1893, Dz. p. p. Nr. 55, pod warunkiem zbudowania ich w terminie tą ustawą oznaczonym, uwolnione zostały od państwowego podatku domowo-czynszowego.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i Skarbu.

Ischl, 18. Lipca 1893

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 39.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z 9. Sierpnia 1893, L. 64.455, względem uwolnienia od stempli i należytości prawnych przedsiębiorstwa dla regulacyi rzeki Bugu.

Wys c. k. Ministerstwo Skarbu przyznało reskryptem z 22. Lipca 1893, L. 28.869, przedsiębiorstwu dla regulacyi Bugu w zastosowaniu ostatniego ustępu §. 11. ustawy z 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, uwolnienie od stempli i należytości prawnych, przepisane w pierwszym ustępie tego paragrafu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. Sierpnia 1893.

Lidl w. r.

Nr. 40.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. Lipca 1893 r., L. 35.381, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869, Dz. ust. kr. Nr. 82 z r. 1870, ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Jaśle za leczenie i pielęgnowanie chorych, od dorosłych w kwocie 50 ct. w. a., a od dzieci jak dotychczas w kwocie 25 ct. w. a., począwszy od 1. Sierpnia 1893.

Lwów, dnia 11. Lipca 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 41.

U s t a w a

z dnia 23. Lipca 1893, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie m. Przemyśla na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gmina miasta Przemyśla pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Za każdy bal za opłatą wstępu urządzony, bez względu czy w publicznym, czyli też w prywatnym lokalu, po 10 złr. w. a. Bale, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkcyi sztuk konnych, ogni sztucznych i t. p. za każde przedstawienie w stosunku do większej lub mniejszej znakomitości artysty czyli przedstawienia, stosownie do ocenienia Magistratu, wedle trzech klas: po dwa, cztery lub ośm złr. w. a.

Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

3. Od menażeryi, panoramy, kosmoramy, ciemni optycznej (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w stosunku do lepszej lub gorszej ich jakości, stosownie do uznania Magistratu według trzech klas: po 2 złr, 4 złr. lub 8 złr. za każdy tydzień, a po 8 złr., 15 złr. lub 20 złr. za każdy miesiąc.

4. Za panoramy skrzynkowe (przenośne), tudzież od arfistów i innych muzykantów i katarynkarzy zarobkujących w publicznych lokalach, po ulicach, placach i domach po 25 ct. w. a. za każdy tydzień.

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie grzywną, przypadającą funduszowi miejscowych ubogich

dwu do pięciokrotnej wysokości ukróconej opłaty, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny, aresztem, przy czem za każde 5 złr. a. w. grzywny wymierzać należy jeden dzień aresztu.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar, przysłuża burmistrzowi miasta, a względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Pod względem odwołania się do zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych, obowiązują postanowienia ustawy z 13. Marca 1889, Nr. 24 Dz. u. kr.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 23. Lipca 1893.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 42.

U s t a w a

z dnia 17. Lipca 1893, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o popieraniu niższorzędnych kolei żelaznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Kraj popiera w miarę możności budowę niższorzędnych kolei żelaznych (kolei lokalnych, podrzędnych, wicynalnych, tramwajów i t. p.) przeznaczonych do publicznego ruchu, użytecznych i potrzebnych ze względu na interesa kraju:

a) przez udzielanie oprocentowanych pożyczek;

b) przez objęcie na kraj akcyi przedsiębiorstwa kolejowego;

c) przez przeprowadzenie we własnym zarządzie budowy kolei.

§. 2.

Określone w §. 1. poparcie może być udzielone, jeżeli:

a) Sejm krajowy stwierdzi uchwałą swą, iż zamierzona budowa kolei jest ze względu na ogólne interesa kraju użyteczną i potrzebną;

b) jeśli czynniki interesowane, to jest: państwo, powiaty, gminy, obszary dworskie i osoby prywatne, lub tylko jeden z tych czynników zapewni w sposób prawomocny pokrycie udziałami swymi co najmniej $^1/_8$ nominalnej wartości kapitału zakładowego odnośnej kolei, a to bądź *a fond perdu*, bądź w zamian za objęcie akcyi zakładowych w pełnej ich nominalnej wartości, lub też jeśli w formie prawomocnej zobowiążą się pokrywać co najmniej jedną trzecią raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie, oraz planem wskazane umorzenie tegoż kapitału zakładowego.

§. 3.

Sejm krajowy określi w każdym szczególnym wypadku, czy budowie kolei niższorzędnej ma być udzielone poparcie kraju w myśl §. 1. lit. a), b), c) lub w jakikolwiek inny sposób i oznaczy miarę pieniężnego udziału kraju w przedsiębiorstwie.

Kraj o tyle tylko ma się przyczyniać do finansowego poparcia budowy niższorzędnych kolei, o ile będzie potrzeba zapewnienia funduszów na przeprowadzenie takiej budowy kolei, jakiej wymagać będzie regularny ruch zastosowany do wymogów miejscowych stosunków ekonomicznych.

§. 4.

Kraj może budowę kolei niższorzędnych w §. 1. określonych, objąć po myśli postanowień niniejszej ustawy we własny zarząd, jeśli wśród zachodzących stosunków budowa w własnym zarządzie kraju okaże się najodpowiedniejszą.

Kraj może przeprowadzić budowę kolei bądź to na podstawie koncesyi budowy i eksploatacyi uzyskanej na ten cel przez Wydział krajowy, bądź też w wykonaniu osobom trzecim udzielonej koncesyi, stosownie do przepisów ustaw obowiązujących o koncesyonowaniu i eksploatacyi kolei lokalnych.

W takich też warunkach jest kraj uprawnionym objąć za zezwoleniem Rządu w własny zarząd budowę kolei, już przez innych przedsiębiorców na podstawie postanowień niniejszej ustawy podjętą, celem dalszego jej prowadzenia na koszt przedsiębiorców w myśl zawartych z nimi i z gronem interesowanych umów w tej sprawie.

§. 5.

Osobne towarzystwa akcyjne mają być utworzone dla tych kolei niższorzędnych, dla których kapitał budowlany będzie zgromadzony w ten sposób, że część tego kapitału akcyami zakładowemi przedsiębiorstwa przez interesowanych lub państwo przyjętemi, pokrytą zostanie.

Siedziba tych towarzystw ma być z reguły w kraju.

Krajowe biuro kolejowe (§. 13.) uprawnione jest do sprawowania agend tych towarzystw, o ileby nie objął tej czynności zarząd kolei państwowych prowadzący ruch na kolei (§. 7.).

§. 6.

Budowa kolei niższorzędnych, które stosownie do postanowień niniejszej ustawy przyjdą do skutku, winna być przeprowadzona w sposób odpowiadający interesom kraju i przy bezpośredniej ingerencyi Wydziału krajowego; ingerencya ta jednak nie ma uwłaczać prawom państwa do wykonywania nadzoru zawarowanego dla państwa w ustawach, w koncesyi lub z mocy szczególnego zastrzeżenia.

W szczególności rozdawnictwo robót przy budowie i dostaw, które o ile możności przez rozpisanie ofert ma być dokonywane, winno następować za zgodą Wydziału krajowego.

§. 7.

Prowadzenie ruchu (eksploatacya) na takich kolejach może być oddaną zarządowi kolei państwowych za zwrotem własnych kosztów ruchu, które ryczałtowo obliczone być mogą.

Oddanie takie nastąpić może jedynie na podstawie umowy o eksploatacyę, zawartej między zarządem kolei państwowych a Wydziałem krajowym, lub między tymże zarządem a zarządem odnośnej kolei niższorzędnej, w tym ostatnim wypadku za zatwierdzeniem umowy przez Wydział krajowy.

Dla każdej kolei powstałej w myśl postanowień niniejszej ustawy winien być prowadzony odrębny rachunek eksploatacyi.

Postanowienie to obowiązuje także co do tych kolei, dla których nie zostały utworzone (§. 5.) osobne towarzystwa akcyjne.

§. 8.

Akcye pierwszeństwa kolei budowanych na podstawie postanowień niniejszej ustawy, dają prawo żądania 4% dywidendy przed akcyami zakładowemi.

Akcye pierwszeństwa i akcye zakładowe, objęte przez kraj w myśl postanowień niniejszej ustawy (§. 1.), nie mogą być pozbywane przed upływem pierwszych dwu lat od chwili otwarcia ruchu na tej linii kolei, dla której budowy je emitowano.

§. 9.

Oznaczone rachunkowo kwoty datków, do których płacenia na rzecz kolei niższorzędnych, budowanych w zarządzie kraju, zobowiązały się strony interesowane (§. 2.), winny być w ciągu miesięcy sześciu po upływie roku budżetowego do kasy Wydziału krajowego wpłacone, z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania różnic, jakieby się mogły okazać przy szczegółowem zbadaniu rachunków przez zarząd państwowy.

Datki na kolej lokalną, do których zobowiążą się powiaty lub gminy, mają być corocznie wstawiane w budżet powiatowy lub gminny.

Zaległe datki stron będą na żądanie Wydziału krajowego ściągane od powiatów, gmin i jednostek interesowanych, w drodze egzekucyi politycznej.

§. 10.

Subwencya krajowa przyznana przez Sejm krajowy na budowę kolei, będzie w ratach rocznych wstawianą w preliminarz budżetu krajowego, który obejmować będzie także odpowiednie dla nich pokrycie.

Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem jest w zasadzie powołanym do pośredniczenia w dostarczaniu funduszów potrzebnych do popierania budowy kolei żelaznych.

§. 11.

Sejm krajowy stanowi:

1) o budowie kolei, które w myśl niniejszej ustawy mają być wykonane;

2) o sprzedaży lub wydzierżawieniu kolei w myśl niniejszej ustawy przez kraj zbudowanych;

3) o bliższych szczegółach dostarczenia funduszów na koleje, które mają być przez kraj odbudowane (§§. 4. i 10.);

4) o rodzaju i wysokości poparcia finansowego, które ma być udzielone poszczególnym przedsiębiorcom kolejowym z funduszu krajowego.

§. 12.

Do Wydziału krajowego należy w ogóle przygotowanie i przedłożenie wniosków w sprawach podlegających według §. 11. uchwałom i decyzyi Sejmu

krajowego, jakoteż wykonanie uchwał powziętych w tej mierze przez Sejm krajowy. W szczególności jest zadaniem Wydziału krajowego badać przedłożone projekty, wdrażać i przeprowadzać dochodzenia przygotowawcze, pertraktacye i narady w celu zapewnienia budowy kolei żelaznych w myśl niniejszej ustawy; zawierać wstępne umowy z interesowanymi, z przedsiębiorcami, zarządami kolejowymi, przeprowadzać potrzebne rokowania z administracyą państwową; uzyskiwać koncesye ostateczne na budowę kolei, które mają być na mocy uchwał Sejmu wykonane w zarządzie kraju; zawierać kontrakty budowy i dostaw dla kolei mających być przez kraj budowanemi, zawierać kontrakty eksploatacyi, nadzorować budowę i eksploatacyę kolei, sprawdzać rachunki eksploatacyi oraz dochodów, jakoteż przeprowadzać potrzebne transakcye finansowe stosownie do niniejszej ustawy i uchwał Sejmu krajowego.

Wydział krajowy może także na prośbę interesowanych sporządzać projekty i obliczenia dochodów kolei niższorzędnych, za zwrotem kosztu tych czynności.

§. 13.

Celem załatwienia spraw techniczno-administracyjnych, tyczących się kolei lokalnych, mających powstać w myśl niniejszej ustawy, a w szczególności celem badania przedkładanych projektów kolejowych ze stanowiska technicznego i komercyalnego, ustanawia się krajowe biuro kolejowe, jako organ wykonawczy Wydziału krajowego. (§. 15.)

§. 14.

Celem rozpatrywania projektów kolei lokalnych, które mają być popierane w myśl niniejszej ustawy, tudzież celem roztrząsania kwestyi mogących się wyłonić co do budowy i eksploatacyi tychże kolei, powołuje się do życia krajową Radę kolejową.

§. 15.

Skład, organizacyę i zakres działania krajowego biura kolejowego (§. 13.), tudzież krajowej Rady kolejowej (§. 14.), ustanowi Sejm krajowy na wniosek Wydziału krajowego.

§. 16.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i handlu.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Steinbach** w. r. **Bacquehem** w. r.